

Salm 119, 105-112

105 La teva paraula fa llum als meus passos,
és la claror que m'il·lumina el camí.
106 Ho he jurat i ho mantinc:
guardaré els teus justos decrets.
107 Són grans les penes que sofreixo, Senyor:
fes que visqui, com havies promès.
108 Accepta, Senyor, l'ofrena que et prometo
i fes que aprengui els teus designis.
109 La meua vida està sempre en perill,
però no oblidó mai la teua Llei.
110 M'han parat una trampa els injustos,
però jo no em desvio dels teus preceptes.
111 Tindrè sempre per herència el teu pacte:
és l'alegria del meu cor.
112 Compliré de cor els teus decrets,
del tot i per sempre.

Gènesi 25, 19-34

19 Aquesta és la història d'Isaac, fill d'Abraham. Abraham va ser el pare d'Isaac. 20 Isaac tenia quaranta anys quan es va casar amb Rebeca, filla de Betuel i germana de Laban, tots dos arameus de Padan-Aram. 21 Isaac va pregar al Senyor per la seva dona, que era estèril. El Senyor el va escoltar i Rebeca va quedar embarassada, 22 però els fills que esperava topaven entre ells dins les entranyes de la mare. Ella deia:
--Per què m'ha de passar a mi una cosa així?
Anà, doncs, a consultar el Senyor, 23 i el Senyor li va respondre:
--Hi ha dues nacions en el teu ventre;
dos pobles naixeran
de les teves entranyes.
L'un serà més fort que l'altre,
el més gran servirà el més petit.
24 Quan se li van complir els dies, Rebeca portava bessonada. 25 El primer que va sortir era rogenic, tot ell cobert com d'un mantell pelut: li van posar el nom d'Esau. 26 Tot seguit va sortir el seu germà, agafant amb la mà el taló d'Esau: li van posar el nom de Jacob.
Quan van néixer, Isaac tenia seixanta anys.
27 Els nois es van fer grans. Esau arribà a ser un excel·lent caçador, que preferia viure al camp, mentre que Jacob era un home íntegre, que preferia viure en tendes. 28 Isaac preferia Esau, perquè li agradava menjar caça, però Rebeca preferia Jacob.
29 Un dia que Jacob estava coent lleties, Esau tornava del camp molt cansat 30 i va dir a Jacob:
--Etic rendit. Dóna'm un plat d'això rogenic.
Per això s'anomena Edom (que vol dir «roig»).

31 Jacob li contestà:
--Te'l donaré si em vens ara mateix els teus drets de primogènit.

32 Esaú va dir:

--M'estic morint. De què em serveixen els drets de primogènit?

33 Jacob va continuar:

--Jura-m'ho ara mateix.

Esaú li ho va jurar, i va vendre així a Jacob els seus drets de primogènit. 34 Aleshores Jacob donà a Esaú pa i un plat de lleties. Esaú va menjar, va beure i se'n anà. No va donar cap valor als seus drets de primogènit.

Romans 8, 1-11

1 Ara ja no pesa cap mena de condemna sobre els qui viuen en Jesucrist, 2 perquè la llei de l'Esperit, que dóna la vida en Jesucrist, t'ha alliberat de la llei del pecat i de la mort. 3 Déu ha fet allò que la Llei no tenia forces per a fer a causa de la feblesa humana: enviant el seu propi Fill, esdevingut semblant a un home pecador i ofert en sacrifici pel pecat, Déu ha condemnat el pecat que hi ha en l'home 4 perquè les exigències justes de la Llei es compleixin en nosaltres, que no vivim d'acord amb els desigs terrenals sinó d'acord amb l'Esperit.

5 Els qui segueixen els desigs terrenals s'interessen per les coses terrenals; els qui segueixen els impulsos de l'Esperit s'interessen per les coses de l'Esperit. 6 Els interessos terrenals porten a la mort, mentre que els de l'Esperit duen a la vida i a la pau. 7 I és que els interessos terrenals porten a l'enemistat amb Déu, ja que no volen sotmetre's a la seva llei ni s'hi podrien sotmetre. 8 Per això els qui viuen d'acord amb els desigs terrenals no poden plaure a Déu.

9 Ara bé, vosaltres no viviu d'acord amb els desigs terrenals, sinó d'acord amb l'Esperit, perquè l'Esperit de Déu habita en vosaltres, i si algú de vosaltres no tingués l'Esperit de Crist, no seria de Crist. 10 Però si Crist està en vosaltres, encara que el vostre cos hagi de morir per culpa del pecat, l'Esperit us dóna la vida, ja que Déu us ha fet justos. 11 I si habita en vosaltres l'Esperit d'aquell qui va ressuscitar Jesús d'entre els morts, també, gràcies al seu Esperit que habita en vosaltres, aquell qui va ressuscitar el Crist d'entre els morts donarà la vida als vostres cossos mortals.

Mateu 13, 1-9.18-23

1 Aquell dia, Jesús va sortir de la casa i es va asseure vora el llac. 2 Es reuní tanta gent entorn d'ell, que va haver de pujar en una barca i s'hi assegué. La gent es quedà vora l'aigua. 3 Ell els va parlar llargament en paràboles. Deia:

--Un sembrador va sortir a sembrar. 4 Tot sembrant, una part de les llavors va caure arran del camí; vingueren els ocells i se les van menjar.

5 Unes altres llavors van caure en un terreny rocós, on hi havia poca terra, i de seguida van germinar, ja que la terra tenia poc gruix; 6 però, quan sortí el sol, recremà les plantes, i es van assecar, perquè no tenien arrels.

7 Unes altres llavors van caure enmig dels cards; els cards van créixer i les ofegaren.

8 Però una part de les llavors va caure en terra bona i donà fruit: unes llavors van donar el cent, unes altres el seixanta, unes altres el trenta per u.

9 »Qui tingui orelles, que escolti.

18 »Per tant, escolteu ara, vosaltres, què vol dir la paràbola del sembrador. 19 A tot aquell qui escolta la paraula del Regne però no la comprèn, ve el Maligne i li pren la llavor sembrada en el seu cor. Aquest és el de la llavor sembrada arran del camí.

20 El de la llavor sembrada en un terreny rocós és el qui escolta la paraula i de seguida la rep amb alegria, 21 però no té cap arrel dintre d'ell, és inconstant: tan bon punt la paraula li porta tribulacions o persecucions, sucumbeix tot seguit. 22 El de la llavor sembrada enmig dels cards és el qui escolta la paraula, però les preocupacions d'aquest món i la seducció de les riqueses arriben a ofegar-la; per això no dóna fruit.

23 El de la llavor sembrada en terra bona és el qui escolta la paraula i la comprèn; aquest dóna fruit, i arriba al cent, al seixanta o al trenta per u.